ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 4ης Ιουνίου 2009 *

Στην υπόθεση C-285/08,

με αντικείμενο αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) με απόφαση της 24ης Ιουνίου 2008, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 30 Ιουνίου 2008, στο πλαίσιο της δίκης

Moteurs Leroy Somer

κατά

Dalkia France,

Ace Europe,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Ilešič, A. Tizzano, A. Borg Barthet και J.-J. Kasel, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η Moteurs Leroy Somer, εκπροσωπούμενη από το δικηγορικό γραφείο SCP F. Rocheteau και C. Uzan-Sarano, avocat,

— η Dalkia France και η Ace Europe, εκπροσωπούμενες από το δικηγορικό γραφείο SCP Coutard — Mayer — Munier-Apaire, avocat,

— η Γαλλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον G. de Bergues και την R. Loosli-Surrans,

— η Ισπανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. López-Medel Bascones,

— η Αυστριακή Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τη C. Pesendorfer,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους G. Wilms και J.-B. Laignelot,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να εκδικάσει την υπόθεση χωρίς ανάπτυξη προτάσεων,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία των άρθρων 9 και 13 της οδηγίας 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων (ΕΕ L 210, σ. 29).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Moteurs Leroy Somer και των εταιριών Dalkia France και Ace Europe όσον αφορά την ευθύνη για τη ζημία που προκλήθηκε σε ηλεκτρογεννήτρια νοσοκομείου εξαιτίας της υπερθερμάνσεως ενός μετασχηματιστή που κατασκεύασε η πρώτη εταιρία.

Το νομικό πλαίσιο

Η κοινοτική νομοθεσία

3 Η ένατη και η δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 85/374 έχουν ως εξής:

«εκτιμώντας ότι η προστασία του καταναλωτή απαιτεί την επανόρθωση των ζημιών, λόγω θανάτου ή σωματικών βλαβών, καθώς και την επανόρθωση των υλικών ζημιών ότι η τελευταία αυτή θα πρέπει, όμως, να περιορίζεται σε αντικείμενα ιδιωτικής χρήσης ή κατανάλωσης […]

[…]

εκτιμώντας ότι η εναρμόνιση ως αποτέλεσμα της παρούσας οδηγίας δεν είναι δυνατόν, στην παρούσα φάση, να είναι καθολική, αλλά ανοίγει απλώς το δρόμο προς μια γενικότερη εναρμόνιση ότι θα πρέπει, συνεπώς, να υποβάλλονται από την Επιτροπή στο Συμβούλιο σε τακτικά διαστήματα εκθέσεις περί της εφαρμογής της οδηγίας, συνοδευόμενες, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις».

4 Σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας 85/374, «[ο] παραγωγός ευθύνεται για κάθε ζημία που οφείλεται σε ελάττωμα του προϊόντος του».

5 Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας αυτής, «[ο] ζημιωθείς υποχρεούται να αποδείξει τη ζημία, το ελάττωμα καθώς και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ ελαττώματος και ζημίας».

6 Το άρθρο 9 της εν λόγω οδηγίας προβλέπει:

«“Ζημία”, κατά την έννοια του άρθρου 1, σημαίνει:

α) ζημία λόγω θανάτου ή σωματικών βλαβών

β) ζημία ή καταστροφή, ύψους πέραν ενός εκπιπτόμενου ποσού 500 [ευρώ], κάθε περιουσιακού στοιχείου, εκτός από το ίδιο το ελαττωματικό προϊόν, με την προϋπόθεση ότι το περιουσιακό αυτό στοιχείο:

i) είναι από εκείνα που συνήθως προορίζονται για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση

και

ii) χρησιμοποιήθηκε από τον ζημιωθέντα, κυρίως, για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση.

Το άρθρο αυτό δεν θίγει τις εθνικές διατάξεις περί των μη υλικών ζημιών.»

7 Το άρθρο 13 της ίδιας οδηγίας έχει ως εξής:

«Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα, που ενδέχεται να έχει ο ζημιωθείς, βάσει του δικαίου περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης, ή βάσει ειδικού καθεστώτος ευθύνης που τυχόν ισχύει, κατά τη στιγμή κοινοποίησης της οδηγίας.»

Η εθνική νομοθεσία

8 Όπως προκύπτει από την απόφαση περί παραπομπής, η γαλλική νομοθεσία και η γαλλική πάγια νομολογία παρέχουν τη δυνατότητα στον ζημιωθέντα από ελαττωματικό προϊόν να ζητήσει την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο χρησιμοποιήθηκε πράγματι για τον σκοπό αυτόν, εφόσον ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας.

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

9 Μια ηλεκτρογεννήτρια, την οποία είχε εγκαταστήσει η εταιρία Wartsila το 1995 σε νοσοκομείο της Λυών, ανεφλέγη εξαιτίας υπερθερμάνσεως του μετασχηματιστή που είχε κατασκευάσει και θέσει σε λειτουργία το 1994 η εταιρία Moteurs Leroy Somer.

10 Η Dalkia France, η οποία είχε αναλάβει τη συντήρηση της εγκαταστάσεως αυτής, και ο ασφαλιστής της, η εταιρία Ace Europe, αποκατέστησαν τις υλικές ζημίες που υπέστη το νοσοκομείο εξαιτίας του ατυχήματος αυτού και στη συνέχεια, υποκατασταθέντες στα δικαιώματα του νοσοκομείου, ενήγαγαν την εταιρία Moteurs Leroy Somer ζητώντας την επιστροφή των ποσών που κατέβαλαν.

11 Με απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2006, το εφετείο της Λυών έκρινε ότι η Moteurs Leroy Somer υπείχε υποχρέωση ασφαλίσεως και την υποχρέωσε να καταβάλει στην εταιρία Dalkia France το ποσό των 320 143,03 ευρώ και στην εταιρία Ace Europe το ποσό των 229 107 ευρώ.

12 Ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η Moteurs Leroy Somer προέβαλε ιδίως ότι η υποχρέωση ασφαλίσεως με την οποία βαρύνεται κάθε επαγγελματίας πωλητής δεν καλύπτει τις ζημίες που προκαλούνται σε αντικείμενα προοριζόμενα για επαγγελματική χρήση τα οποία ο ζημιωθείς χρησιμοποιούσε για τις επαγγελματικές δραστηριότητές του. Υποχρεώνοντας την εταιρία Leroy Somer να αποκαταστήσει τις αμιγώς υλικές ζημίες που προκλήθηκαν στην ηλεκτρογεννήτρια, την οποία είχε παραγγείλει το νοσοκομείο για τις ανάγκες των επαγγελματικών δραστηριοτήτων του, το εφετείο της Λυών παρέβη τις διατάξεις του άρθρου 1603 του code civil [γαλλικού Αστικού Κώδικα], ερμηνευόμενες υπό το πρίσμα της οδηγίας 85/374.

13 Το Cour de cassation, κρίνοντας ότι η ερμηνεία της οδηγίας 85/374 είναι αναγκαία προκειμένου να αποφανθεί επί της υποθέσεως που επιλήφθηκε, αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το εξής προδικαστικό ερώτημα:

«Έχουν τα άρθρα 9 και 13 της οδηγίας [85/374] την έννοια ότι απαγορεύεται η ερμηνεία εθνικού δικαίου ή πάγιας εθνικής νομολογίας κατά τρόπο που να επιτρέπεται στον ζημιωθέντα να ζητήσει την αποκατάσταση ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο χρησιμοποιήθηκε πράγματι για τον σκοπό αυτό, εφόσον ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

14 Με το ερώτημά του, το Cour de cassation ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η οδηγία 85/374 απαγορεύει την ερμηνεία εθνικής νομοθεσίας ή την εφαρμογή εθνικής πάγιας νομολογίας σύμφωνα με την οποία ο ζημιωθείς μπορεί να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, όταν ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας.

15 Το άρθρο 9 της οδηγίας 85/374 οριοθετεί την έννοια της «ζημίας» του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής, σύμφωνα με την οποία «[ο] παραγωγός ευθύνεται για κάθε ζημία που οφείλεται σε ελάττωμα του προϊόντος του».

16 Σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο 9, η έννοια αυτή καλύπτει, πέραν της ζημίας λόγω θανάτου ή σωματικών βλαβών, τη ζημία ή καταστροφή, ύψους πέραν ενός εκπίπτοντος ποσού 500 ευρώ, κάθε περιουσιακού στοιχείου, εκτός από το ίδιο το ελαττωματικό προϊόν, υπό την προϋπόθεση ότι το περιουσιακό αυτό στοιχείο είναι από εκείνα που συνήθως προορίζονται για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση και χρησιμοποιήθηκε από τον ζημιωθέντα, κυρίως, για ιδιωτική χρήση ή κατανάλωση.

17 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι ζημία όπως αυτή της κύριας δίκης, που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, δεν εμπίπτει στον όρο «ζημία» κατά την έννοια της οδηγίας 85/374 και, επομένως, δεν μπορεί να θεμελιώσει ευθύνη του παραγωγού δυνάμει του άρθρου 1 της οδηγίας αυτής.

18 Με τις παρατηρήσεις που υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου, η Moteurs Leroy Somer θεωρεί ότι η οδηγία 85/374, εφόσον δεν περιλαμβάνει στο σύστημα ευθύνης που θεσπίζει τις ζημίες που προκαλούνται σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβλέψουν ένα σύστημα ευθύνης που να θεμελιώνεται

στις ίδιες βάσεις με αυτές του συστήματος που θέτει σε εφαρμογή η εν λόγω οδηγία, δηλαδή στην απόδειξη απλώς της ζημίας, του ελαττώματος και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ τους.

19 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το επίμαχο στην κύρια δίκη σύστημα εξαρτά τη δυνατότητα του ζημιωθέντος να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, από αποδεικτικά στοιχεία που είναι αντίστοιχα με αυτά του άρθρου 4 της οδηγίας 85/374, δηλαδή από την απόδειξη από τον ζημιωθέντα της ζημίας, του ελαττώματος και της αιτιώδους συνάφειας μεταξύ του ελαττώματος και της ζημίας.

20 Γεγονός είναι, εξάλλου, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κράτη μέλη για να ρυθμίζουν την ευθύνη από ελαττωματικά προϊόντα καθορίζεται εξ ολοκλήρου από την οδηγία αυτή καθεαυτή και ότι πρέπει να συνάγεται από τη διατύπωση, τον σκοπό και την οικονομία της (απόφαση της 10ης Ιανουαρίου 2006, C-402/03, Skov και Bilka, Συλλογή 2006, σ. I-199, σκέψη 22 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

21 Συναφώς, το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει ότι η οδηγία 85/374 επιδιώκει, για τα θέματα που ρυθμίζει, την πλήρη εναρμόνιση των νομοθετικών, ρυθμιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών (προπαρατεθείσα απόφαση Skov και Bilka, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

22 Γεγονός είναι, επίσης, ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 13 της οδηγίας 85/374, σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεν θίγει τα δικαιώματα που ενδέχεται να έχει ο ζημιωθείς, βάσει του δικαίου περί συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης ή βάσει ειδικού καθεστώτος ευθύνης που τυχόν ισχύει κατά τη στιγμή κοινοποίησης της οδηγίας αυτής, δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να διατηρούν σε ισχύ γενικό σύστημα αντικειμενικής ευθύνης από ελαττωματικά προϊόντα διαφορετικό από αυτό που θεσπίζει η εν λόγω οδηγία (προπαρατεθείσα απόφαση Skov και Bilka, σκέψη 39 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

23 Επιπλέον, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το άρθρο 13 της οδηγίας 85/374 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το σύστημα που θεσπίζει η οδηγία αυτή δεν αποκλείει την εφαρμογή άλλων συστημάτων συμβατικής ή εξωσυμβατικής ευθύνης, στηριζόμενων σε διαφορετικές βάσεις, όπως η ευθύνη εξ εγγυήσεως λόγω κρυμμένων ελαττωμάτων ή το πταίσμα (προπαρατεθείσα απόφαση Skov και Bilka, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

24 Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι η οδηγία 85/374 δεν μπορεί να απαγορεύσει σύστημα ευθύνης, όπως αυτό της κύριας δίκης, παρά μόνον εάν το σύστημα αυτό εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της.

25 Συγκεκριμένα, μολονότι η οδηγία 85/374, όπως υπενθυμίστηκε με τη σκέψη 21 της παρούσας αποφάσεως, επιδιώκει, για τα θέματα που ρυθμίζει, την πλήρη εναρμόνιση των νομοθετικών, ρυθμιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών, αντιθέτως, όπως προκύπτει από τη δέκατη όγδοη αιτιολογική σκέψη της, δεν αποσκοπεί στην εναρμόνιση κατά τρόπο εξαντλητικό του τομέα της ευθύνης από ελαττωματικά προϊόντα πέραν των εν λόγω θεμάτων.

26 Πάντως, όπως υποστηρίζουν η Dalkia Γαλλία και η Ace Europe, οι Κυβερνήσεις της Γαλλίας και της Αυστρίας καθώς και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με τις αντίστοιχες παρατηρήσεις τους που υπέβαλαν ενώπιον του Δικαστηρίου, σύστημα ευθύνης όπως αυτό της κύριας δίκης δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/374.

27 Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τη διατύπωση και την οικονομία της οδηγίας 85/374, ιδίως δε των άρθρων της 1 και 9, καθώς και από την ένατη αιτιολογική σκέψη της, η αποκατάσταση των ζημιών που προκαλούνται σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, δεν περιλαμβάνεται στα θέματα που ρυθμίζει η εν λόγω οδηγία, δεδομένου ότι οι ζημίες αυτές, όπως διαπιστώθηκε με τη σκέψη 17 της παρούσας αποφάσεως, δεν εμπίπτουν στην έννοια της «ζημίας» του άρθρου 1 της οδηγίας 85/374, όπως η έννοια αυτή οριοθετείται με το άρθρο της 9.

28 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι η αποκατάσταση των ζημιών που προκαλούνται σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 85/374.

29 Η ερμηνεία αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι η οδηγία 85/374, όπως προκύπτει από την πρώτη αιτιολογική σκέψη της και από τη νομολογία του Δικαστηρίου (αποφάσεις της 25ης Απριλίου 2002, C-52/00, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 2002, σ. I-3827, σκέψη 17 C-154/00, Επιτροπή κατά Ελλάδας, Συλλογή 2002, σ. I-3879, σκέψη 13, και C-183/00, González Sánchez, Συλλογή 2002, σ. I-3901, σκέψη 26), έχει ως σκοπό όχι μόνο να αποφευχθούν οι διαφορές στο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών, αλλά επίσης να διασφαλισθεί ο υγιής ανταγωνισμός μεταξύ των επιχειρήσεων και να διευκολυνθεί η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων.

30 Συγκεκριμένα, κανένα στοιχείο στο κείμενο της οδηγίας 85/374 δεν οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο κοινοτικός νομοθέτης, περιορίζοντας την αποκατάσταση των υλικών ζημιών δυνάμει της οδηγίας αυτής στα περιουσιακά στοιχεία ιδιωτικής χρήσης ή κατανάλωσης, θέλησε να αφαιρέσει από τα κράτη μέλη, χάριν του σκοπού της εξασφάλισης του υγιούς ανταγωνισμού και της διευκόλυνσης της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων, τη δυνατότητα να προβλέπουν, όσον αφορά την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, σύστημα ευθύνης αντίστοιχο με αυτό που θεσπίζει η εν λόγω οδηγία.

31 Επομένως, δεδομένου ότι η εναρμόνιση στην οποία προέβη η οδηγία 85/374 δεν καλύπτει την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, η εν λόγω οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να προβλέπουν προς τούτο σύστημα ευθύνης αντίστοιχο με αυτό που θεσπίζει η εν λόγω οδηγία.

32 Κατόπιν όλων των παραπάνω σκέψεων, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία 85/374 έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύει την ερμηνεία εθνικής νομοθεσίας ή την εφαρμογή εθνικής πάγιας νομολογίας, σύμφωνα με τις οποίες ο ζημιωθείς μπορεί να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι

χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, όταν ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

33 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Η οδηγία 85/374/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1985, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σε θέματα ευθύνης λόγω ελαττωματικών προϊόντων, έχει την έννοια ότι απαγορεύει την ερμηνεία εθνικής νομοθεσίας ή την εφαρμογή εθνικής πάγιας νομολογίας σύμφωνα με τις οποίες ο ζημιωθείς μπορεί να ζητήσει αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε σε περιουσιακό στοιχείο προοριζόμενο για επαγγελματική χρήση, το οποίο πράγματι χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό αυτόν, όταν ο ζημιωθείς αποδεικνύει απλώς τη ζημία, το ελάττωμα του προϊόντος και την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ του ελαττώματος αυτού και της ζημίας.

(υπογραφές)